

РЕШЕНИЕ

№ 447

гр. София, 06.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в публично заседание на 10.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **10410** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба на П. М. Т., срещу Решение № РПН25-ОИ94019/1/11.09.2025г., издадено от кмета на район „П.“-Столична община, с което е отказан достъп до обществена информация.
В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт поради противоречие с материалноправните разпоредби и липса на мотиви. По същество се иска неговата отмяна и връщане на преписката на административния орган с указания за предоставяне на информацията.
Ответникът –кмет на район „П.“-СО, редовно призован не се явява и не изпраща представител. Със съпроводителното писмо, с което е изпратена административната преписка изразява становище за неоснователност на оспорването.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище.

След като се запозна с приложените и приети по делото писмени доказателства, съдът установява от фактическа страна следното :

Със Заявление вх.№ РПН25-ОИ94-19/1/28.08.2025г. е поискано предоставянето на достъп до обществена информация, свързана с издадено Разрешение за строеж № 101/30.05.2025г. на „Армикс Бетон“ ООД, относно строеж в имот с кадастрален номер 14831.6534.424, както следва :

1. Копие от одобрените /съгласувани/ проекти по части архитектурна и технологична;
2. Копие от одобрените /съгласувани/ проекти по част паркоустройство и озеленяване;
3. Копие от проект по част пътна за път-тупик- достъп до имота на дружеството от осова точка 202А до осова точка 202Б по регулационния план на [населено място];

4. Копие от разрешението за строеж на път-тупик по предходната точка от заявлението;
5. Копие от заповеди по чл.154 от ЗУТ, ако такива са издавани;
6. Копие от решението на РИОСВ-С., с което е преценено да не се извършва ОВОС във връзка с разрешението за строеж, относно инвестиционния проект;
7. Копие от доклада на независим строителен надзор, свързан с издаденото разрешение за строеж;
8. Копие от текстовата и графичната част на действащия ПУП;
9. Информация, относно това дали район „П.“, в качеството си на орган, издал разрешението за строеж е публикувал а интернет страницата си съобщение за издаденото разрешение за строеж;
10. Информация, относно точната локация и датат на публикация на съобщението по предходната точка, в случай че е извършвано такова.

По така подаденото заявление е издадено оспореното в настоящето производство решение, с което е отказан достъп до заявената информация по т.1, т.2, т.3, т.7, т.9 и т.10. За да постанови своя акт, административният орган е приел на първо място, че същата не попада в приложното поле на чл.2, ал.1 от ЗДОИ по отношение на искането по т.1, т.2, т.3 и т.7 от заявлението. Според административния орган копия от проекти по части архитектурна, технологична, паркоустройство и озеленяване, както и частта пътна и доклад на строителен надзор касаят конкретен недвижим имот, собственост на трети лица при спазване на процедурните правила, регламентирани в ЗУТ, поради което не може да се определи като част от обществения живот, съответно не съдържат данни, от които гражданите да си съставят мнение за дейността на задължения субект. По т.9 и 10 е отговорено, че не е публикувана такава информация, тъй като на районната администрация не са вменени такива задължения. С т.8 от оспорваното решение, искана информация е представена на посочения от заявителя имейл адрес. В останалата част и по-конкретно по т.4 и т.5, оспорващата страна е уведомена, че разрешение за строеж на път-тупик и заповеди по чл.154 от ЗУТ не са издавани, а по т.6 за кои имоти се касае становището на РИОСВ, съответно неговото местонахождение.

При така установената фактическа обстановка и като взе предвид становищата на страните, съдът прави своите правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА. Подадена е от лице с правен интерес да оспорва, в законоустановения срок, насочена срещу акт подлежащ на съдебен контрол..

Разгледана по същество жалбата е частично ОСНОВАТЕЛНА, относно т.6 от заявлението.

Оспорваният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган – кмета на район „П.“-Столична община, в предвидената от закона форма, съдържаща изискуемите и при спазване на административно производствените правила като спор между страните по тези въпроси няма.

Същият обаче е издаден в противоречие с материалния закон, по отношение на т.6 от заявлението. Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Задължените субекти да предоставят обществена информация са посочени в чл.3 ЗДОИ и това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. ЗДОИ се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации по смисъла на §1, т.4 ДР на ЗДОИ.

Според чл.9, ал.1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване

на техните правомощия /чл.10/, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11/. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал.1 и ал.2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал.1 и ал.2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл.13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал.2 и отчитане на хипотезите по ал.4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

В случая административния орган разполага със становището на РИОСВ, съобразно заявеното в т.6, съответно е следвало да го предостави на заявителя, а не да го уведомява за местонахождението му, което е в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

В останалата част жалбата е неоснователна.

В действителност исканата информация по т.1, т.2 и т.3 и т.7 има характера на „обществена информация“ по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ. Същата свързана е с обществения живот в Република България, тъй като касае изграждането на обект от производствено естество – циментов завод /бетонен възел/, попадащ на територията на район „П.“, което неминуемо е свързано с опасенията на живущите в района за повишаване на рисковете от замърсяването на околната среда на територията. В подкрепа на това са представените и приети по делото сигнали и подписка на живущите в района. Действително в закона липсва легално определение на понятието обществен живот, но с оглед целта на закона следва да се възприеме, че това е всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора. Но за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Т.е. информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава сочената от закона специална цел. Съдът счита, че търсената със заявлението информация засяга обществения живот в страната. Така заявената информация ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект, който обаче в случая не е общинската администрация в лицето на район „П.“ във връзка със предвиденото строителство, а главния архитект на Столична община като специализиран административен орган. Това е така, тъй като съгласно правилата на ЗУТ съгласуването и одобряването на инвестиционните проекти и издаването на разрешението за строеж са от компетентността на главния архитект на общината

По отношение на т.4 и т.5 административния орган е отговорил, че разрешение за път-тупик и заповеди по чл.154 от ЗУТ не са издавани, с което опопващия е получил отговор на така заявеното. Същото важи и за отговора на административния орган по т.9 и т.10. За да се предостави достъп до посочената информация по т.1, то същата следва да е налична, т.е. вече създадена, респективно съхранявана на хартиен, електронен или друг носител, а не да се създава по повод направено искане. Гарантираното право на достъп до обществена информация се ограничава до съществуващите документи. Задължените субекти нямат задължение да създават такива, за да удовлетворят заявления за достъп до информация.

Що се касае до т.8 от заявлението, исканата информация, относно копие от текстовата и графичната част на действащия подробен план е предоставена на посочения имейл адрес, с което искането е удовлетворено, съответно липсва правен интерес от оспорване, тъй като същото е приключило с позитивен акт. по тези съображения жалбата в тази ѝ част следва да се остави без

разглеждане, а производството да се прекрати, поради липса на правен интерес от оспорване. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 от АПК, на ответника следва да се присъдят сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение, съобразно отхвърлителната част на решението, които съдът определя в размер на 76,69 евро, своевременно поискани със становището към съпроводителното писмо на административната преписка. Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд София - град, второ отделение, 28-ми състав

Р Е Ш И

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ оспорването от П. М. Т., срещу Решение № РПН25-ОИ94019/1/11.09.2025г., издадено от кмета на район „П.“-Столична община, в частта по т.8.
ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д.№ 10410/2025г. по описа на Административен съд София-град в тази му част.
Р., в частта имащо характер на определение подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от съобщаването му.
ОТМЕНЯ Решение № РПН25-ОИ94019/1/11.09.2025г., издадено от кмета на район „П.“-Столична община, в частта по т.6 от Заявление вх.№ РПН25-ОИ94-19/1/28.08.2025г.
ВРЪЩА преписката на кмета на район „П.“-Столична община за произнасяне в частта по т.6 от Заявление вх.№ РПН25-ОИ94-19/1/28.08.2025г, съобразно указанията в мотивите на настоящото решение в 14 – дневен срок от получаване на административната преписка.
ОТХВЪРЛЯ жалбата от П. М. Т., срещу Решение № РПН25-ОИ94019/1/11.09.2025г., издадено от кмета на район „П.“-Столична община в останалата част.
ОСЪЖДА П. М. Т. да заплати на Столична община сумата от 76,69 евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.
Решението е окончателно.
Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: